

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XIX. Concursus ad visendum Camilli serui Dei corpus. Eiusdem
sepultura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

anno M. DC. XIII. feriâ secundâ vesperi,
 sequi horâ noctis, die sancti Bonaventuræ,
 annum ingressus ætatis sexagesimum quin-
 tum, mensē vno & diebus viginti, annis qua-
 draginta à sua ad Deum conuersione, & vi-
 ginti tribus à Religionis fundatione.

CAPVT XIX.

*Concursus ad visendum Camilli serui Dei
 corpus. Eiusdem sepultura.*

Egressâ ad meliorem vitam Camilli Pa-
 tris nostri animâ, & filijs extinctum cha-
 ri Patris sui depositum respectantibus, quæ
 lingua satis expromere valeat, qui stilus di-
 gne exprimere, quàm densa doloris nubes
 omnium corda occuparit? quæ deinde li-
 quefacta & in amarissimos fletus resoluta,
 tam copiosè ab omnium oculis exundauit,
 vt verè appareret, illo extincto, ipsorum quo-
 que lucem vnâ extinctam esse, & Ducem
 amissum, & vno verbo, dilapsa & prostrata
 Religionis huius fortissima mœnia. Qui-
 dam sanè, audito eius obitu, tantam dolen-
 tes iacturam, inquietabant: *Mortuus est Pater
 pauperum. Iam vberem lugendi ac mœrendi
 causam de tanto damno habebunt pauperes.* Pa-
 ter Franciscus Dominicus Carmelitarum

R 4

Dis-

Discalceatorum Religiosus, magnus Dei ser-
 uus & amicus, dixit vni è Patribus nostris:
Obijt magnus celi athleta, de quo dicere li-
 ceat ista sancti Paulli, *Idoneum fecit illum*
Dominus ministrum noui Testamenti. Alij
 denique innumera de tanti viri laudibus præ-
 dicabant. Sed vt ad corpus reuertamur, sta-
 tim atque postridie manè delatum fuit vna
 cum Planeta & vestimentis sacris ad cele-
 brandum Officium, & Sacrificium offeren-
 dum, iuxta Religionis ritum, visa est velut
 cælesti quadam tuba spargi tota vrbe Roma
 atque diuulgari mortis eius fama. Vnde tan-
 ta hominum multitudo cuiuslibet conditio-
 nis atque dignitatis ad eum videndum cœ-
 pit concurrere, vt admirationem ac stupo-
 rem toti Romæ concitaret, præsertim cun-
 ctis omni conatu ad eius exosculandas ma-
 nus, pedes, faciem irrupentibus, aut ad
 corpus coronis precatoris contingendum
 annitentibus. Qui autem aliud in promptu
 ad eiusmodi contactum non habebant, ex-
 tractum è digitis suis anulum in illius di-
 gitos inferebant. Nonnulli etiam inter ma-
 nuum oscula dicebant: *O benedictas manus*
sancta charitate incoctas! Quin & cæci ip-
 si pro foribus templi, ad stipem emendican-
 dam confidentes, precationem quamdam à
 se extemporaliter compositam, in laudem
 huius

huius serui Dei recitabant, eum singulariter ab hac sanctæ charitatis virtute prædicantes. Præterea, cum ab aliquibus Patribus myrti virides, aliæque herbæ frondēsve odoriferæ (vt Romana fert consuetudo) corpori superiniectæ essent, tanta sunt à populo auiditate, immò & habendi anxietate subito direptæ, vt opus fuerit compluries non paruam earum copiam regerere. Quæ ad hoc saltem commodæ erant, vt ne vestes eius disscinderentur, atque per frustra auferrentur. Neque tamen quantalibet cura & sollicitudine caueri potuit, quin etiam capilli ipsi ab eius capite, vi multæ deuotionis, auulsi fuerint. Inter alios qui huc concurrerunt, & horrendis suis stridoribus cælum compleuerunt, multi fuerunt à spiritibus obsessi tam viri quàm femina, de hoc viro Dei mira & varia clamitantes: quorum aliqui accedere ad feretrum abhorrebant: alij oculos, ne illud viderent, occludebant, stridentes cuncti & vociferantes, illius aspectu exuri se atque torqueri. Vnus verò speciatim dum ad appropinquandum feretro incitaretur, dicebat, malle se in carcerem contrudi, quàm capulo propius admoueri: alius autem, *Quid me vultis, inquit, isti vetulo appropinquare, qui confestim atque est mortuus, in paradisum ingressus est?* Denique Patribus minimè opinan-

R 5 tibus

tibus tantam ad eum confluxuram multitudinem, ne aliqua deinceps maior turbatio ac tumultus sequeretur (nam omnes præter templi cancellos atque ipsius quoque feretri pedem turbæ confregerant) expedire ipsis visum est, ut quamprimum e populi oculis submoueretur, ac sepulturæ traderetur. Quod statim ut intellectum est, etiam vehementiore impetu ad eum videndum cœperunt irrumperere: ita ut Patres necesse habuerint multos ad arcendam turbam satellites conuocare. Delatum postremò est in sacrum templi vestiariū, & intra tres capsas; ligneas duas, vnam plumbeam inclusum: deinde noctu in eodem sanctæ Magdalenæ templo iuxta aram principem, ad cornu Euangelij est tumulatum. Noluerunt verò Patres, pro sua modestia, & vitandi strepitus populi gratiâ, inscriptionem vllam figere, sed crucem tantummodò lateritiam tumulo imposuere. Huc porò magnus fit mortalium concursus, Deo non pauca inibi miracula exhibente, & multas serui sui meritis gratias indulgente: uti videre est ex donis votiuis, & aliis pietatis ac deuotionis indiciis, quæ diebus vndecim ab eius obitu, super eius sepulchrum à fidelibus, qui dictas gratias receperunt, apportari cœpta sunt. Verùm quòd tam eorum

rum quæ diximus, quàm aliorum multo-
rum quæ superstes præclare gessit, con-
gruam cognitionem à sanctissimo Patre &
Domino nostro (vbi sancto Spiritui visum
fuerit hanc ei mentem iniicere) acceptum
iri speramus, nihil plus in præsentì tractare
audeo: sed finam, vt ista lucerna iam à Do-
mino super candelabrum posita, non modò
sibi ipsi luceat, sed etiam lumen & gratiam
cunctis animabus impetret ad salutem, per
merita Domini nostri Iesu Christi, obtinen-
dam, Amen.

VITÆ